

UOT 069.7.

Gülsəba HƏSƏNOVA

Nizami Gəncəvi adına Milli Azərbaycan
Ədəbiyyatı Muzeyinin dissertantı
glsyba@bk.ru

ŞƏHƏR MÜHİTİNDƏ ƏDİB VƏ MƏDƏNİYYƏT XADİMLƏRİNİN ABİDƏLƏRİNİN NİZAMİ MUZEYİNDƏ DAVAM ETDİRİLMƏ ƏNƏNƏSİ

Açar sözlər: *muzey ekspozisiyası, şəhər mühiti heykəltəraşlığı, heykəltəraşlıq nümunələri*

Key words: *exhibition of museum, urban sculpture, sculptural patterns*

Ключевые слова: *музейная экспозиция, городской скульптуры, скульптурные образцы*

Giriş. Muzeylərin funksional fəaliyyətində mühüm istiqamətlərdən biri də incəsənətin təbliği və incəsənət vasitəsilə tərbiyə məsələsidir. Mədəniyyət və maarif işinə aid ədəbiyyatda bu istiqamət estetik tərbiyə işi adlandırılır [3, s.60]. Təsviri incəsənətin qollarından olan heykəltəraşlıq sahəsi təkcə zahiri oxşarlığı deyil, təsvir olunan obrazın fərdiliyini, daxili mahiyyətini, rəng çalarlığını da açıb göstərir. Başqa mədəniyyət müəssisələrindən fərqli olaraq, muzeylərin bu sahədə apardığı iş daha səmərəli və təsirlidir.

Tarixi dövrlərdə yaşayıb-yaradan ədəbi şəxsiyyətlərə və onların yaradıcılığına həsr edilmiş təsviri sənət əsərlərinə Azərbaycanda və ölkə xaricində müxtəlif parklarda, memarlıq abidələrinin, müxtəlif binaların qarşısında rast gəlinir. Bir çox incəsənət əsərləri kimi, həmin heykəltəraşlıq abidələrinin bəzilərinin orijinalları, eyni kompozisiya əsasında hazırlanmış formaları Nizami Gəncəvi adına Milli Azərbaycan Ədəbiyyatı Muzeyinin fondunun incəsənət bölməsində qorunur, daimi və müvəqqəti ekspozisiyasında nümayiş olunur.

Tarixi mənbələr sübut edir ki, XX əsrdə Azərbaycan heykəltəraşlığının sovet incəsənətinin tərkib hissəsi olduğunu nəzərə alsaq, milli maraqlara xidmət edən mövzuların bədiiləşdirilməsi ilkin dövrlərdə çox çətin idi. 1920-ci illərdən etibarən monumental heykəltəraşlıq sahəsində ilk addımlar atılmış və şəhər mühitində heykəl yerləşdirilməsi sahəsində təcrübələr aparılmışdır. Sevindirici haldır ki, sovet ideoloqları ictimai xadimlərə heykəl ucaltmağa qərar verərkən Mirzə Ələkbər Sabiri və Mirzə Fətəli Axundovu da unutmamışlar. Və şəhərdə qoyulan ilk heykəl də elə M.Ə.Sabirin heykəli olmuşdur. Əsərin müəllifi rus heykəltəraş Yakov Keylixidir. Xalq Maarif Komissarlığının qərarı əsasında qoyulan abidənin açılışı 1922-ci ilin aprel ayında olmuşdur. Heykəlin qoyulmasının təşəbbüskarları Dadaş Bünyadzadə, Hənəfi Zeynalli, Mirzə Cəlil, Nəriman Nərimanov, Tağı Şahbazi idi [2, s.15].

Heykəltəraşlıq sahəsində atılan ilk addımlarda üzləşilən ən ciddi problem material çatışmazlığı idi. Heykəlin hansı məqsədə xidmət etməsindən və hazırlandığı materialın xassələrindən asılı olaraq onun plastik formaları da müxtəlif olur. Binanın daxilini bəzəyən dekorativ heykəllər forma cəhətdən bir qədər yüngül, yumşaq, axıcı səpkidə düzəldilir. Monumental heykəllər, abidələr isə

sadə, əzəmətli, siluetinə görə dəqiq və anlaşıqlı, kompozisiya cəhətdən taraz və mütənasib həkk edilir. Eləcə də qranit formasının daha bütöv, sərt və lakonik işlənməsini tələb edir [4, s.45]. Sabirin heykəli sadalanan problemlər səbəbindən betondan hazırlanmışdır. Ona görə də əsərin ömrü qısa olmuş, 1958-ci ildə Cəlal Qaryağdının tuncdan hazırladığı möhtəşəm abidə ilə əvəz edilmişdir.

Şəhər mühitindəki ədib abidələrinin Nizami muzeyinin ekspozisiyasında əksi. İncəsənət tarixi boyu ədəbiyyatımızı və mədəniyyətimizi təbliğ edən, təsviri sənət nümunələrini tanıdan ədəbi obrazların surətləri heykəltəraşlıq əsərlərinin ən mühüm mövzu dairələrindəndir. Bu sahədə Nizami Gəncəvi obrazı yüksək sənətkarlığın göstəricisi kimi özünü təsdiqləmişdir. Çünki heykəltəraşlıq, memarlıq, miniatür yaradıcılığını bütün ənənəvi etnoqrafik xırdalıqları ilə dahi Nizami bəşərə münasibətində və əsərlərində yaşadırdı. Nizami fəlsəfəsinin mərkəzində varlığın ən böyük sərvəti, mənəvi zənginlik və müdrikliyin tükənməz mənbəyi olan insan dayanır.

Cəmilə Novruzovanın qeydlərinə görə, 1930-cu illərin sonunda respublikanın bədii həyatında Azərbaycan şairi dahi Nizaminin portretinin və abidəsinin yaradılması üçün müsabiqənin təşkil edilməsi xüsusi əhəmiyyət kəsb edirdi. Bakıda onun adına möhtəşəm muzeyin yaradılması və qarşısındakı parkda abidənin ucaldılması şairin yaradıcılığının tədqiq olunması, araşdırılması işinə dərinlikdən yanaşmaya səbəb oldu. Yubileyə hazırlıq Azərbaycanın keçmiş tarixinin öyrənilməsi ilə yanaşı, təsviri incəsənətin, xüsusilə də heykəltəraşlığın inkişafına təkan verən əlamətdar hadisə idi. Nizami abidəsinin yaradılması üçün keçirilmiş müsabiqədə dövrün tanınmış heykəltəraşları iştirak etmişdir. Heykəltəraş Fuad Əbdürrəhmanovun gərgin əməyi nəticəsində meydana gəlmiş əsər müsabiqənin münasifləri tərəfindən yüksək qiymətləndirilmiş və memarlar Sadiq Dadaşov və Mikayıl Useynovla birlikdə abidənin şairin vətəni olan Gəncə şəhərində ucaldılması tövsiyə olunmuşdur. **Nizami Gəncəvinin** abidəsi 1947-ci ildə Gəncə şəhərində təntənəli şəkildə açılaraq qısa müddətdə geniş ictimaiyyətin rəğbətini qazandı. Klassik şairin obrazının uğurlu olması Nizami Gəncəvi abidəsinin Bakıda qoyulması üçün əsas simasını müəyyən etdi. Heykəlin rəsmi açılışı 1949-cu ildə, Böyük Vətən müharibəsi qurtardıqdan sonra keçirildi [7, s.9].

Həmçinin muzeydə Avtandil Telman oğlu Məlikov (müəllif) tərəfindən hədiyyə olunan Nizaminin Gəncədəki abidəsi ilə eyni kompozisiyada təşkil olunan heykəl də nümayiş olunur. Heykəlin özəlliyi onun çox çətinliklə başa gələn kibrit dənələrindən düzəldilməsi və təsvirdə tuncdan olan abidənin xırda detallarının belə unudulmamasındadır. Həmçinin özünə birləşdirilən postament hissəsində N.Gəncəvinin “Xəmsə”sinə aid poemalardan süjetlər verilmişdir.

Nizami Muzeyinin ekspozisiyasının XIX əsrin II yarısında Qarabağ mühitinə həsr olunmuş zalda **Xurşidbanu Natəvanın** həyatını və yaradıcılığını özündə əks etdirən bir heykəl də nümayiş olunur. Həmin heykəl şəhərin qaynar guşəsində Səbail rayonunun Nigar Rəfibəyli küçəsində işıqlanan, tunc və qranitdən hazırlanmış abidənin bir nüsxəsidir.

Heykəltəraş Xurşidbanu Natəvana aid əsəri ilk dəfə mərmərdən işləmişdir. Natəvan kübar bir cəmiyyətdən olan təhsilli qadın idi. Oğlunun zamansız vəfatı Natəvanı çox kədərləndirmiş, ən yaxşı şeirləri oğlunun xatirəsinə həsr etməyə vadar etmişdir. O öz ətrafında şeirlər deyən, əsasən qadınlardan ibarət məclis yaratmağa müyəssər olmuşdur. Sovet sənətsünası professor Nikita Vasilyevic

Voronovun fikirlərinə görə, Ömər Eldarov X.Natəvanın kompozisiyasının üzərində işləyərkən şairənin dövrümüzə kimi gəlib çatan portretindən istifadə etmişdir. Şairənin şəxsiyyəti gənc heykəltəraşı o qədər təsirləndirmişdi ki, bu portret onun əvvəlki işlərindən çox fərqli alınmışdır. Bu əsər heykəltəraşın yaradıcılıq potensialını, incəsənət barədə formalaşan fikirlərini ifadə etmək üçün geniş imkanlar açmışdır [5, s.19].

Hazırda Bakının mərkəzi küçələrinin birində hər gün yüzlərlə izləyicinin seyrçisinə çevirilən Xurşidbanu Natəvanın bu abidəsi (1960) haqqında danışdığımız mərmər portretdən qaynaqlanmışdır. Düzdür, gənc heykəltəraş mərmərin zəngin imkanlarından geniş istifadə edərək portretdə fiqurun təsvirini yerində versə də, dövrün görkəmli münşifləri tərəfindən bəyənilməyən cəhətləri də var idi. Ona görə də Ömər Eldarov bürüncdən yaratdığı bu abidədə həmin qüsurları aradan götürməyə çalışmışdır. Natəvanın nisbətən yana əyilmiş başını saxlayan dirsəkdən qatlanmış əli elə bil havadan asılı qalıb, onun bu jesti əsassız kimi, mövqeyinin təbii olmamağı, tam vizual olaraq görünüşü qavramağa imkan vermədiyi kimi qəbul olunmuşdur.

Heykəlin Nizami muzeyində olan nüsxəsinin XIX əsr Qarabağ mühiti ilə səsleşməsi muzey əşyaları və digər ekspozisiya materialları ilə kompleks təşkil edir. Muzey əşyaları ilə kompleks təşkil etmə muzey fəaliyyətinin əsas təzahür formasıdır ki, bu istiqamətdə Natəvanın heykəli bu fəaliyyəti tamamlayır.

Şəhər mühitində yaradılan heykəltəraşlıq nümunələrindən biri də XII əsrdə Azərbaycanda başlamış İntibah poeziyasının istedadlı nümayəndələrindən sayılan **Məhsəti Gəncəvinin** heykəlidir. Abidə Gəncə çayının sol sahilində yerləşən şairənin adını daşıyan Mərkəzin qarşısındakı bağda qoyulmuş, binanın klassik memarlıq üslubu ilə səsleşərək ümumi ansamblı tamamlamışdır. Heykəlin müəllifi Azərbaycan sənəti tarixində qalan bir insan olan Münəvvər Rzayevadır. Heykəltəraşın özünün də ən sevdidi əsər Məhsəti obrazı olmuşdur. Yaratdığı obrazların taleyini, yaradıcılığını dərinədən öyrənən Münəvvər xanım əsərlərində psixoloji məqamları yenidən həyata qaytarır, ona əbədiyyət bəxş edir.

Gəncədə parkı bəzəyən bu əsərin gips versiyası hal-hazırda muzeyin ekspozisiyasında Məhsəti Gəncəviyə aid zalda nümayiş olunur. Münəvvər xanımın yaratdığı Məhsəti Gəncəvinin heykəli öz emosionallığı ilə fərqlənir. Şairənin qəhvəyi-qızılı rəngdə boyanmış heykəlidə qədd-qaməti, boy-buxunu ilə insanı heyran edən siması incə zövqlə işlənmişdir.

Nizami muzeyinin direktoru, akademik Rafael Hüseynov 2004-cü il iyun ayının 14-də muzeydə Münəvvər Rzayevanın 75 illik yubiley tədbirində həmin abidənin gətirilməsi haqqında fikirlər söyləmişdir. Şairənin həyat və yaradıcılığına həsr olunan rəsm qalereyasının fəaliyyət göstərdiyi, çoxsaylı eksponatlardan ibarət Məhsəti Gəncəvi muzeyində Münəvvər Rzayevanın əllərindən çıxmış heykəl və bəryeələr də vardır. Akademik parkı və muzeyi bəzəyən həmin əsərlərin evində qalan, emalatxanasında saxlanan variantlarını Nizami muzeyinə gətirilməsinin təşəbbüskarı olmuşdur [1, s.71].

Sabir Əmirxanovun yaradıcı ilə tamaşaçı arasındakı ünsiyyət və əlaqələrdə müəyyən qanunauyğunluqların olması fikrini muzey mühitində yaradıcının tamaşaçıya təsiri qanunu təsdiqləyərək ifadə edir.

Növbəti şəhər ab-havasının ənənəsini özündə daşıyan heykəltəraşlıq nümunəsi **Mikayıl Müşfiqin** heykəlidir. Müşfiq obrazı yüksək sənətkarlığın göstəricisi kimi Azərbaycan rəssamlığında və heykəltəraşlığında özünü təsdiqləmiş-

dir. Bakının Yasamal rayonu İnşaatçılar prospekti və Nəriman Nərimanov küçələrinin kəsişməsində qoyulmuş Mikayıl Müşfiq heykəli 1968-ci ildə şairin altmış illik yubileyi ərəfəsində hazırlanmışdır. Memarı Şəfiqə Rzayeva olan abidənin açılışı 9 iyun 1970-ci ildə olmuşdur. Heykəlin hündürlüyü 1.5 metr, postamentlə birlikdə abidənin hündürlüyü isə 3.2 metrdir. Heykəltəraş zəngin təsvir vasitələrindən istifadə edərək şairin həyatdan çox gənc köçdüyünü, lakin qəlbini yeni poeziya axtarışlarında olduğunu vurğulamışdır.

Muzey əhəmiyyətli əsərlər içərisində təsviri sənət əsərləri xüsusi yer tutur. Şair obrazını tişə vasitəsilə muzey seyrçisinə çatdıran M.Rzayeva şəhər mühitində yaratdığı heykəltəraşlıq silsiləsini Nizami Gəncəvi adına Milli Azərbaycan Ədəbiyyatı Muzeyində davam etdirmişdir. Muzey ekspozisiyasında yer alan Mikayıl Müşfiq büstü bir eksponat kimi muzey tamaşaçılarının ruhunu mənəvi irslə tərbiyələndirməklə yanaşı, onu yaradan heykəltəraşın bu torpağın sevilən şəxsiyyətinə böyük ehtiramının göstəricisidir.

Şəhər mühitində yaranmış heykəltəraşlıq nümunəsinin muzeydə davamı ənənəsini daşıyan digər abidə **Yusif Məmmədəliyevə** aiddir. Kimyaçı alim, akademik Yusif Məmmədəliyevin 16 sentyabr 1998-ci ildə Azərbaycan Elmlər Akademiyası Rəyasət Heyətinin binasının yanında qoyulan heykəli memarlıq detalları ilə şəhər mühiti abı-havasını tamamlayır. Heykəltəraş A.Əsgərov tərəfindən yaradılan bu heykəl Bakıda alimə qoyulan ilk heykəldir. Memarı E.Əsədov, rəssamı isə Ç.Fərzəliyevdir. Binanın yanında oturmuş vəziyyətdə təsvir edilmiş əsər monumental xarakterlidir. Onun digər büstü isə akademik Y.H.Məmmədəliyev adına Neft-Kimya Prosesləri İnstitutunun binasının qarşısında qoyulmuşdur [9].

Şəhər mühitindəki mədəniyyət xadimlərinin abidələrinin Nizami muzeyinin heykəltəraşlıq fondunun zənginləşməsində rolu. Muzeyin heykəltəraşlıq fonduna daxil olan digər heykəl **Zivər bəy Əhmədbəyovun** heykəlidir. O öz dövrünün görkəmli ziyalı, Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti (AXC) dövründə Bakı şəhərinin baş memarı olmuşdur. 2013-cü ildə muzeyə daxil olan, gipsdən hazırlanmış bu heykəl hazırda muzey saxlancındadır. 2011-ci il may ayının 26-da dövlət başçısı İlham Əliyevin Zivərbəy Əhmədbəyovun heykəlinin açılışında iştirakı bu insana verilən böyük qiymət və hər birimizə bir xatırlatma idi. Meydanın mərkəzində ucalan heykəlin müəllifi heykəltəraş Natiq Əliyev idi. Paytaxtımızı bəzəyən bu sənət əsəri bir sənətkarın digərinə olan məhəbbətindən, hörmətindən yaranmışdı.

Muzeyin müvəqqəti sərgisində nümayiş olunan, fondunda mühafizə olunan digər heykəllər Azərbaycanın dilbər güşəsindən olan Xaçmazın açıq hava şəraitində yaradılan Şəxsiyyətlər muzeyində qoyulan **Xan Şuşinskinin** və **Habil Əliyevin** büst və fiqurlarıdır. 2013-cü ildə qoyulan və həmin ildə muzeyə daxil olan heykəllərin müəllifi Xalq rəssamı, Nizami Muzeyi Elmi Şurasının üzvü Akif Əsgərovdur. Heykəltəraş da hər iki musiqi sənətinin nəhənglərin obrazlarının qayəsindən doğan ən səciyyəvi hərəkəti tapmış, musiqi sənətinin sirlərini bilən zəngin biliyi ifadə etməyə nail olmuşdur.

Musiqişünas Firudin Şuşinskinin Xan haqqında fikirlərindən öyrənirik ki, Xanın xalq arasında böyük müvəffəqiyyət qazanmasına səbəb onun yalnız geniş səs diapazonuna malik olması deyil, eyni zamanda Azərbaycan klassik musiqi və mahnı mədəniyyəti ilə geniş xalq kütlələrini tanış etməsidir. O, xalq xanəndəliyini yüksək sənət dərəcəsinə çatdırmışdır. Üstəlik onun qəlbləri əsir

edən, insanın ruhunu oxşayan, onun əsəblərini sakit edən, bir sözlə, dinləyicini məst edən yumşaq səsi məclisi daha da şənləndirirdi.

Ölkə xaricindəki şəhərlərdə olan heykəltəraşlıq nümunələrinin Nizami muzeyində davamı. Ümumilikdə şəhər mühitində heykəltəraşlığın inkişafı bir neçə istiqamətdə aparılır. İctimai yerlər üçün seçilən heykəltəraşlıq nümunələri təkcə dekorativliyi təmin etmək deyil, eyni zamanda incəsənətimizin təbliği işində və gənc nəsil tərəfindən heykəltəraşların yaradıcılığına diqqətin artırılmasında böyük rol oynayır. Azərbaycan zəngin ədəbi irsinin, qədim mədəniyyətinin təqdimi funksiyasını yerinə yetirən bu abidələr sərhədlər tanımayaraq vətəndən uzaqlara da gedib çıxmışdır.

2004-cü il mayın 18-də Belçikanın paytaxtı Brüsseldə Ümumdünya Gömrük Təşkilatının iqamətgahı qarşısında **“Dədə Qorqud”** abidəsinin ucaldılması bu fikirləri təsdiq edir. Azərbaycan Respublikasının prezidenti İlham Əliyev abidənin açılış mərasimində iştirak etmiş, **“Dədə Qorqud”** dastanını milli sərvət adlandırmış və bəşəriyyətə aparan yolun da məhz millidən başladığını bildirmişdir. Heykəltəraş Namiq Zeynalovun hazırladığı abidə Belçika Azərbaycan Evinin rəhbəri Bülənd Gurcanın təşəbbüsü ilə qoyulmuşdur [8]. Hazırda Nizami muzeyinin **“Kitabi-Dədə Qorqud”**a aid zalında həmin heykəlin müəllif tərəfindən hazırlanmış maketi tamaşaçılara təqdim olunur. 2005-ci ildə muzeyə daxil olan bu əsər zalın divarından asılmış Dədə Qorqudun portreti və digər heykəltəraşlıq nümunələri ilə xüsusi uyğunluq təşkil edir, ekspozisiyanın mövzunu tamamlayır.

İstər dəyərli muzey əşyası, istərsə də muzeydənkenar abidənin maketini hazırlayarkən əslilə hazırlanma texnikası tam uyğun olmalı, orijinalı ilə eyni təsəvvürü yaratmalıdır [6, s.302]. Namiq Zeynalovun muzey üçün yaratdığı Dədə Qorqudun maketi kiçik olmasına baxmayaraq, Azərbaycan xalqının əcdadı olan qədim oğuzların baş bilicisi, ozanı, müdrik el ağsaqqalı, hörmətli və nüfuzlu siması kimi təqdim etməyi bacarmışdır.

Nizami muzeyinin ekspozisiyasında nümayiş olunan heykəllərdən biri də **Xurşidbanu Natəvanın** Evian şəhərində ucaldılan heykəlidir ki, muzeyin dəhlizindən keçərkən ilk qarşısına çıxan heykəllərdəndir. 3 iyul 2017-ci ildə isə Fransanın Evian-le-Bən şəhərində **“Azərbaycan parkı”**nın və oradakı heykəlin açılışı olmuşdur. Xurşidbanu Natəvanın heykəlinin müəllifləri Salhab Məmmədov və Əli İbadullayevdir. Dostluğun rəmzi olan **“Azərbaycan parkı”**nda azərbaycanlı şairənin abidəsinin ucaldılması iki ölkə arasında qarşılıqlı əməkdaşlığın, multikulturalizm və mədəniyyətlərarası dialoqun inkişafına töhfədir.

Nəticə. Şəhər mühitində ucalan heykəltəraşlıq örnəklərinin Nizami Gəncəvi adına Milli Azərbaycan Ədəbiyyatı Muzeyində muzey əşyası kimi təhlil edilərək aparılan tədqiqatın sonunda əldə edilən nəticələr bunlardır. Həmin heykəltəraşların şəhərin açıq səma altında nümayiş olunan əsərlərinin muzey ekspozisiyası və fondunda yer alması Azərbaycanın qədim mədəniyyətini və ədəbi irsini təbliğ edərək Nizami muzeyinin Ümumazərbaycan ədəbiyyatı muzeyinə çevrilməsinə şərait yaratmışdır. Şəhər mühiti heykəltəraşlığını muzeydə davam etdirmə ənənəsinin üstünlüyü ondadır ki, muzey elmi-maarif və estetik-maarif işi funksional fəaliyyətini həyata keçirir ki, bu zaman heykəllər yalnız dekorativlik yox, ekspozisiyanın tematik planına uyğun tərtib edilir. Zal izahatçıları vasitəsilə həm şair və sənət adamları, həm onu yaradan heykəltəraşlar, həm də o dövrü xarakterizə edən digər eksponatlarla kompleks şəkildə məlumat əldə etmək imkanı olur.

İSTİFADƏ EDİLMİŞ ƏDƏBİYYAT:

1. Azərbaycanın ilk monumentalist heykəltəraş qadını, Nizami muzeyinin əməkdaşı Münəvvər Rzayevanın anadan olmasının 75 illiyi və sənətkarla ayrılığın 7-ci gününə həsr olunmuş anma mərasimi və sərgi. 14.06.2004 // Məclis (Ədəbi mərasimlər, ildönümlər, görüşlər). Nizami Gəncəvi adına Azərbaycan Ədəbiyyatı Muzeyi, 2007, №3, s.69-85.
2. Hüseynov R.B. Söz heykəli. Bakı, "Elm və təhsil", 2012, 816 s., şəkilli, S. 15.
3. Məlikova-Qurbanova E. Muzeylərdə elmi-tədqiqat işinin təşkili və metodikası. Dərslik. Bakı, 2017, 239 s.
4. Həbibov N. Təsviri sənət haqqında. Bakı, "Gənclik", 1967, 75s.
5. Воронов Н.В. Омар Ельдаров. Москва, "Советский художник", 1990. 144 с
6. Михайловская А.И. Музейная экспозиция (Организация и техника). Москва, "Советская Россия", 1964. 409 стр.
7. Новрузова Д. Фуад Абдуррахманов: скульптура. Москва, "Советский художник", 1986, 108 стр.
8. <https://president.az/>
9. <http://www.nkpi.az/>

Gulsaba Hasanova

Carrying on the tradition of the monuments of the writers and cultural figures in the urban environment in the Nizami Museum

S u m m a r y

The article discusses the sculptural samples dedicated to the literary figures and their literary activities, which were found in Azerbaijan and abroad. The originals and similar copies of these works are preserved in the Nizami Museum and displayed at the exhibition. The advantage of carrying on the tradition of urban sculpture in the museum is that the sculptures are created not only for decorative purposes, but also according to the thematic layout of the exhibition.

Гюльсеба Гасанова

Традиция продолжения памятников писателей и деятелей культуры в городской среде в Музее Низами

Р е з ю м е

В статье повествуется о том, что скульптурные образцы, посвященные литературным личностям и их творчеству, встречаются как в Азербайджане, так и за ее пределами. Оригиналы и аналогичные копии этих произведений хранятся в фонде музея Низами и выставляются на экспозиции. Преимущество традиции продолжения городской скульптуры в музее заключается в том, что скульптуры создаются не только для декоративных целей, но и в соответствии с тематической планировкой экспозиции.